

Niet op uw geestelijke, maar op uw vleeschelijke geboorte komt het dus bij het Kerstfeest aan.

Ge hebt bij de kribbe van Jezus te gedenken, hoe ook gijzelf eens, toen nog nimmer uw naam op aarde genoemd was en uw oog nog nooit het daglicht had aanschouwd en er nog niets van u bestond, ook in úwer moeders schoot ontvangen zijt en als een kunstig borduursel, gelijk David zich uitdrukt, „uit den ongevormden klomp,” door een wondere, scheppende daad van den almachtigen God zijt bereid en geformeerd en ter bestemder tijd, onder smarten en angsten, geboren.

Ge hebt, als er van Jezus' geboorte wordt gejubeld, nog eens dien weg des levens in te denken, die bij alle vleesch van God voor het geboren worden verordend is, en er alsnu op te merken dat ook uw Middelaar, de Zone Gods, uw Ontfermer, u ten behoeve, om uwentwil, u ter redding, dienzelfden weg der donkerheden en der verborgenheden in den schoot der vrouwe is doorgegaan, om u te zoeken, u in wat ge waart, d. w. z. in uw vleesch; en wel in dat vleesch van meetaf; daar waar dat vleesch voor u ontstaan is, d. i. in de ontvangenis en in de geboorte.

Ge hebt met heilige aanbiddinge te staren in deze diepe verborgenheid, dat uw Borg en Middelaar uw leven en aanzijn niet in twee stukken heeft gesneden; het *eerste* van uw ontvangenis tot aan uw eerste bewuste zonde, en het *tweede* van die eerste bewuste zonde tot aan den dood; — om alsnu dat eerste stuk te laten liggen en niet dan in dat tweede bij u te komen en de hand aan u te slaan.

Maar dat integendeel hierin juist het ondoorgrondelijk mysterie ligt, dat Jezus ook dat eerste stuk van uw aanzijn, ook dat embryonische leven, ook dat wiegeleven, ook dat leven op den schoot, evengoed als dat latere bewuste leven bedekken en overdekken kwam, en daarom in uwen levensweg inging, *niet* bij den aanvang van uw *bewustzijn*, maar bij den aanvang der ontvangens, bij het *allereerst*